

Selv om De Radikales ordfører jo påstår, at de har reddet BST-ordningen, havde vi hellere set, at BST-ordningen havde fortsat i en længere periode som en fast del af tilsynet eller af arbejdsmiljøarbejdet.

Når vi kigger på B 106, er vi ikke enige med forslagsstillerne i, at det er måden at gøre det på. Vi havde hellere set, at BST-ordningen var sikret i 3-4 år, og at de private så også kunne begynde at byde ind i den periode, samtidig med at BST havde et forspring, naturligvis. Det havde gjort, at vi havde kunnet sætte ind med en helt anderledes effekt på arbejdsmiljøet i 3-4 år, for BST-ordningen koster i hvert fald ikke det offentlige noget.

Så man kunne sige, at hvis arbejdsmarkedet havde betalt det til BST i de første 3-4 år, som de gør i dag, og vi så fra regeringens og fra Folketingets side havde sat skub i Arbejdstilsynets arbejde, så havde vi virkelig givet et rigtig godt løft, og så havde vi faktisk i løbet af en 3-4 år været rigtig godt med. Nu går der så lidt længere tid. Vi tror bare ikke, at B 106 er måden, det nødvendigvis skal opbygges og udvides på.

Når det gælder B 107, er vi positive over for det forslag, fordi vi ved, at en del af arbejdsskaderne også sker på de små virksomheder. Og det at have en sikkerhedsrepræsentant er jo også netop med til at sætte fokus på arbejdsmiljøarbejdet i de små virksomheder.

Vi er da enige i, som det også har været fremme i debatten, at man på de små virksomheder ofte snakker om tingene, men det er jo ikke ensbetydende med, at der er åbenhed i forhold til det, som virkelig tæller.

Når det så gælder det sidste forslag, B 108, så er vi, selv om at forslaget beskriver, at det ikke skal gå ud over retssikkerheden, faktisk lidt bange for, at det kan gå hen og gøre det alligevel, fordi det ikke altid er let at vurdere, hvor grænsen går for at kunne uddele administrative bøder. Så det er vi lidt betænkelige ved.

Hvis jeg sådan afslutningsvis skal opsummere, så kommer tipskuponen, ja, undskyld mig udtrykket, til at se sådan ud: plus – minus – plus – minus. Men tak, fordi vi har fået debatten på grund af forslagene her.

Formanden:

Tak til hr. Mogens Nørgård Pedersen. Og så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Bjarne Laustsen.

Bjarne Laustsen (S):

Som afslutning på dagens arbejde vil jeg selvfølgelig gerne takke ordførerne for alle de bemærkninger, der har været.

Allerførst må jeg jo sige, at ministeren lagde for, og der var jo ikke meget nyt under solen dér i forhold til at fremme et godt arbejdsmiljø. Det står jo hen i det uvisse, hvorfor regeringen egentlig har den dagsorden med arbejdsmiljøet, som den rent faktisk har.

Vi må konstatere, at man helt har undladt at føre forhandlinger med dele af Folketinget. To partier har været udeladt. Socialdemokratiet fik en invitation til at komme, hvor vi fik lejlighed til at fortælle, hvad vi mente, der skulle ske, og regeringen fremlagde deres tanker. Det er jo helt, som det skal være, men reelle forhandlinger har regeringen ikke ønsket at føre med os.

Under forhandlingerne fik vi som sagt også et brev om, at regeringen og ministeren ikke mente, at vi kunne få enderne til at nå sammen. Det havde jeg nu svært ved at se, men sådan er det.

Vi har måttet tage til efterretning, at man ville noget andet. Problemet er jo bare, at vi skal forholde os til det her, og hvordan udgangspunktet var, hvordan arbejdsmiljøet var tilrettelagt under den tidligere SR-regering, hvad der er sket af nedskæringer, som andre ordførere også har været inde på her, og det kan vi jo så forholde os til.

Derfor er det jo, at der, når alt kommer til alt, tilbage står en afskaffelse af BST-ordningen, og så en smileyordning og så et filialkontor i Aalborg-Nørresundby. Det er sådan set de tre ting, der er sket i den nye reform, som regeringen har aftalt, og der er heller ikke noget succeskriterium for, hvad det er, man vil opnå med det, andet end at få afskaffet BST. Det er selvfølgelig fattigt kun at have så lille et udgangspunkt.

Vi synes, det er dårligt, at man ikke prøver at involvere arbejdsmarkedets parter mere i arbejdsmiljøarbejdet. Derfor forstår vi selvfølgelig ikke, at regeringen ikke kan byde ind på det forhold omkring de små sikkerhedsorganisationer.

Det må altid være godt, som mange ordførere også har været inde på, at virksomhederne gør noget selv, at medarbejderne gør noget selv, at man forpligter dem gennem et samarbejde. Det betyder også, at man skal have et kursus til sikkerhedsrepræsentanterne, for at de kan sætte sig ind i det kæmpestore arbejde, det er at være sikkerhedsrepræsentant på en virksomhed med alle de mange farlige stoffer og processer, der findes i vores produktion nu om dage. Så der er